డాక్టర్ అర్చన

తిరుమలశ్రీ

పెదవులపైన ముద్రపడడంతో మెల్లగా కళ్లు తెరిచింది అర్చన.

మరుక్షణంలో ఆమె కన్నులు మెరిసాయి. అధరాలు సుతారంగా విచ్చుకున్నాయి.

అరవిచ్చిన రోజాలా ముగ్ధత్వం వొలుకుతూంటే మనుసిగ్గులతో ముద్దులొలుకుతోంది అర్చన.

ఫోమ్‌బెడ్ మీద వెల్లకిలా పడుకుంది. అరుణాధరాలు.... మూసివున్న మీన నేత్రాలు.... కవ్విస్తూన్న ఎత్తయిన వక్షోజాలు.... మోకాటిపైవరకు తప్పుకున్న నైట్‌గౌను....

ఆ అపురూప సౌందర్యాన్ని తిలకిస్తూంటే ఒక క్షణం గుండె లయ తప్పింది మురళికి. వంగి ప్రేమానురాగాలతో ఆ అరుణాధరాల పైన మృదువుగా చుంబించాడు.

అందుకే మెలకువ వచ్చింది అర్చనకు. తనపైన వాలియున్న భర్తను చూసేసరికి భాస్కరుని గాంచిన కలువలా విచ్చుకుంది.

ప్రక్కలో కూర్చుని ముఖంలో ముఖం పెట్టాడు మురళి.

"దేవిగారి కింకా నిద్రమత్తు తీరలేనట్లుంది. సుప్రభాత గీతాలు ఆలాపించలేమిటి?" అన్నాడు, కొంటెగా ఆమె నాసికపట్టి వూపుతూ.

మనోహరంగా నవ్వుతూ చేతులు వీపుమీదుగా వేసి అతన్ని హృదయానికి హత్తుకుంది. మత్తుగా కన్నులు అరమోడ్చింది.

"అమ్మదొంగా! ఇంకా నిద్రపోవాలనా ఎత్తు?" అన్నాడతను. "అదేం కుదరదు. ఇవాళ దేవిగారి పుట్టినరోజు, త్వరగా లేచి తలంటు పోసుకుంటే ముందు కార్యక్రమం చాలా వుంది."

ఆమెనలా గుండెలకు హత్తుకునే లేవదీసి కూర్చోబెట్టాడు మురళి.

అతని భుజంపైన తల పెట్టుకుని కన్నులు మూసింది ఆమె.

"ఏయ్ పిల్లా! మళ్లా మత్తులోకి జారి పోతున్నావ్. ఈ భక్తుడు నిన్ను పాలో అయ్యేదంటే- లేచేసరికి డాక్టరమ్మగారికి మరో పుట్టినరోజు వచ్చేస్తుంది జాగ్రత్త!" అంటూ ఆమెను మృదువుగా లేవదీసి ముఖమంతా ముద్దుల వర్షం కురిపించాడతను-

కలలు నిండిన కళ్లు బరువుగా వాలి పోతూంటే అందంగా నవ్వింది అర్చన.

"కంటున్న కలల్ని వాయిదావేసి వేగిరం లే. వాటిని నిజం చేసుకుందాం" అంటూ లేచి పిలుచోబెట్టాడు మురళి

నిద్రబద్ధకం వదిలి తీయని మత్తు ఆవరించుకుంది ఆమెను

"వూఁ అబ్బా... కాసేపు పడు కోనిస్తే ఏదేం పోయిందేం?" గారంగా అంటూ వొళ్లు విరుచుకుంది.

ఆమె అలా వొళ్లు విరుచుకోవడంతో ఆమె అందాలవొంపులన్నీ ఒక్కసారిగా ఆహ్వానించినట్లయింది మురళికి అమాంతంగా ఆమెను కావలించుకుని ప్రేమ కురిపించాలన్న కాంక్ష బలవంతంగా అపుకున్నాడు, కర్తవ్యం గుర్తుకు రావడంతో,

అందాల అర్చన మురళి ప్రియసఖి, సతీమణి. ప్రేమించి పెళ్లాడా డామెను ఇరవై నాలుగ్గంటలూ ఆమె ఎదుట కూర్చుని ఆమె అందాన్ని ఆస్వాదించా లని వుంటుంది మురళికి. కాని, వృత్తి రీత్యా డాక్టరు ఆమె. ఎంతసేపూ రోగుల తోనే గడపవలసి వస్తూంటుంది. కానూ ఓ ప్రేమరోగిననీ, స్పెషల్ ట్రీట్ మెంట్ అవసరమనీ వేడుకుంటూంటా డామెను. అతని చిలిపితనానికి నవ్వు కుంటుంది అర్చన. భర్తకు తనపైనున్న ప్రేమానురాగాలకు పరవశమవు తూంటుంది తమ మధ్యనున్న ఏ అర మరికలూ లేని అన్యోన్య ప్రేమ. ఆదర్శ దాంపత్యమూ నని మురిసిపోతూంటుంది.

ఆ రోజు అతని పుట్టినరోజు కావ డంతో హాస్పిటల్‌కి సెలవు పెట్టింది. ఓ ప్రయివేట్ కంపెనీలో మానేజర్‌గా పనిచేస్తూన్న మురళి కూడా ఆ రోజు ఆఫీసు ఎగ్గొట్టేసాడు-

షాంపూతో తలంటుకొని లైట్ బ్లూ కలర్ కంచిపట్టుచీరె కట్టుకుని మాచింగ్ బ్లౌజ్ తొడుక్కుంది. ఆ రంగు ఇద్దరికీ ఇష్టమయినది. వదులుగా వేసుకున్న కురులు, నుదుటను దిద్దిన శారీ కలర్ సింగార్ కుంకుం మెళ్లో ముత్యాల గొలుసు, ఒక చేతికి బంగారు గాజులు, మరో చేతికి గోల్డ్ చేయిన్ రిస్ట్‌వాచీ, గోళ్లకు పాలిష్ ...

దివినుండి భువికి దిగివచ్చిన దేవ కాంగనలా అపురూప సౌందర్యంతో అలరారుతున్న భార్యను చూసి కన్నులు చెదురుతూంటే నిగ్రహించుకోలేక

పోయిన మురళీ, అమాంతం ఆమెను పైకెత్తి హుషారుగా గాలిలో గిర్రున తిప్పాడు.

"ఏయ్ కొంటే! వదులు." అంటూ గోలపెట్టింది అర్చన చంటిపిల్లలా.

ఆమెను క్రిందికి దించి బిగి కౌగిట్లో బిగించి ఆమె అధరసుధారసాన్ని గ్రోలాడు మురళీ.

"ఛీ, పాడు! ఎంగిలి!" అందామె చిలిపిగా.

"అలాగా!" అంటూ ఆమె ముఖమంతా పెదాలతో రాస్తూ ముద్దుల వర్షం కురిపించాడు.

లజ్జావనత వదనమై అతని వక్షంలో ముఖం దాచుకుంది అర్చన.

2

అలా ఎంతో ఆనందంగా, హాయిగా గడిచిపోయింది డాక్టర్ అర్చన పుట్టిన రోజు. అట్టహాసం లేకుండా సింపుల్‌గా గడిచింది మురళీ చిలిపిచేష్టలతో, తన రాగాలతో, అనురాగసుధలతో, ప్రశాంతంగా గడిచిపోయింది రోజంతా.

వివాహానికి పూర్వం వైవాహిక జీవితమంటే తాను చదివిన, ఆలకించిన అతివలపట్ల మగవారి అత్యాచారాలే అందుకు కారణం కావచ్చును పైగా, తాను పనిచేస్తున్నది ఒక మెంటల్ హాస్పిటల్‌లో. రోగుల గాథ వినడమే కాని అసాధారణమైన మానసిక వైద్యం చేస్తూ వారి బాగుచేయడం తన వృత్తి. ఆ సందర్భంలో ఎందరి జీవితాలో ఆరా తీసింది. ఎన్నో కథలు ఆలకించింది. పిచ్చాసుపత్రి పాలయిన ఏ అతివ గాథ విన్నా— ఆమె దుస్థితి వెనుకనున్నది పురుషుని దురాచారం. దురహంకారమూను! సున్నిత మనస్కురాలైన అయిన స్త్రీ— ప్రేమించినవాడు, కట్టుకున్నవాడు కడకు కన్నవాడు సయితం వంచించి, అత్యాచారానికి పాల్పడితే భరించలేక, ఆ స్థితికి తట్టుకోజాలక తీవ్రమైన మానసిక సంఘర్షణకు గురయి చివరకు మతిచాంచల్యానికి లోనవుతోంది! ఎదురు చూడని గాయాన్ని తట్టుకోజాలని మనసు, మెదడుపైన తీవ్రంగా దెబ్బతీయడం జరుగుతోంది. ఫలితంగా పిచ్చాసుపత్రి పాలుకావలసి వస్తోంది. 'ఆసుపత్రిదాకా రాకుండా అనంత విశ్వంలో కలిసిపోయే కేసులు మరెన్నో!' అనిపిస్తుంది అర్చనకు.

అందుకే పెళ్లి పేరు చెబితే భయం పుట్టేది ఆమెకు. అటువంటిది, అనుకోకుండా ఏడాది క్రితం మురళీ తన జీవితంలో తారసపడడము అది ప్రేమగా మారి పెళ్లికి దారితీయడమూ తెలియకుండానే జరిగిపోయాయి. ఇప్పుడు మురళీ తన సర్వస్వం. అతని అనురాగ వాహినిలో కొట్టుకుపోయే తనకు కాలమే తెలియకుండా ఉంది. పవిత్రమైన అనురాగం. అచంచల విశ్వాసం అతని పైన పెంచుకుంది తాను.

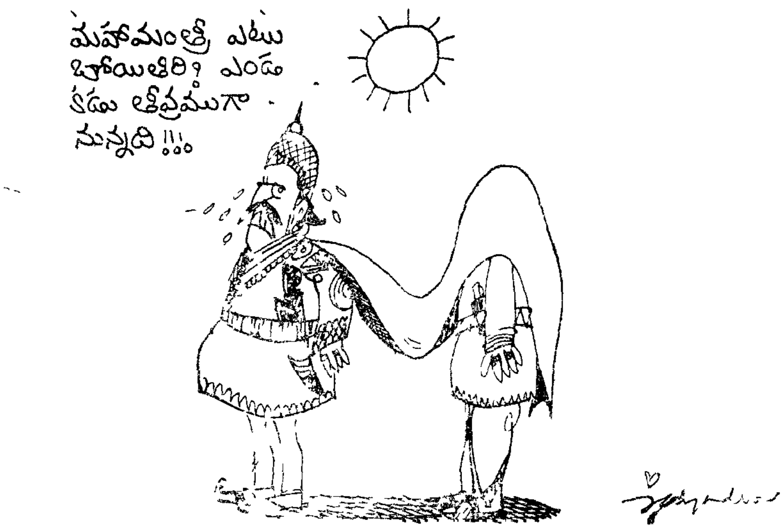

ఒకప్పుడు— విధివంచితులైన ఆరోగ్యులను బాగుచేయడమే తన జీవిత ధ్యేయంగా వుండేది అర్చనకు. రోగులే లోకంగా మెలగేది ఇప్పుడు ఆ లక్ష్యాన్ని మురళీ పంచుకున్నాడు. అయినా ఒక లక్ష్యానికి మరో లక్ష్యం ఎన్నడూ అడ్డు రాలేదు. ఆమె ఏకాగ్రతకు భంగం కలగ లేదు ఆసుపత్రిలో వున్నంతవరకు రోగులు, ఆసుపత్రి విడిచాక భర్త— ఈ రెండే లోకం ఆమెకు. అంతగా ప్రేమిస్తోంది వారిని.

పాతికేళ్ల అర్చన మనసు— ఆమె రూపంలాగే అందమైనది. శరీర సౌకుమార్యంలాగే అతి సున్నితమైనది. ఇతరులపట్ల జాలి, ప్రేమ, అనురాగం, అనుభూతి ఆమె సహజ గుణాలు. అందుకే రోగులకు దేవత ఆమె. సాటి డాక్టర్లకు ఆదర్శమూర్తి.

మర్నాడు— అర్చన ఆసుపత్రిలో అడుగుపెట్టగానే ఎక్కడినుండో ఇద్దరు యువతులు ఆమె దగ్గరకు పరుగెత్తుకొచ్చారు

అర్చనను ఆపి "ఏయ్, ఎవరు నువ్వు? ఈ కోటలో ఎందుకు ప్రవేశించావ్!" అంటూ గద్దించిందొక యువతి

"పిచ్చి వాళ్లకిక్కడి రానివ్వదు. వెళ్లిపో!" అంది రెండవ యువతి ఆమె చేతిలో 'డాక్టరున్నారు, జాగ్రత్త' అన్న ప్లాకార్డ్ వుంది. ఆ బోర్డు చూసేసరికి, ఆమె పలుకులు వినేసరికి నవ్వచ్చింది అర్చనకు ఎక్కడో తాను చది

విన విషయమొకటి గుర్తుకొచ్చిందామెకు.

ఒకసారి నెహ్రూజీ ఏదో పిచ్చాసుపత్రికి విజిట్‌కి వెళ్ళారట. ఆ సందర్భంలో అక్కడవున్న పేషెంట్ ఒకడు ఆయన్ని ఆపి 'ఎవరు నువ్వు?' అని అడిగాడట. 'ఈ దేశానికి ప్రధానమంత్రిని' అని జవాబిచ్చారట ఆయన. వెంటనే 'ఉష్' ఆ మాట గట్టిగా అనకు. అలా అన్నందువల్లే నేను ఇక్కడున్నాను అన్నాడట ఆ పేషెంట్ నెహ్రూజీని వారిస్తూ.

పేషెంట్ల పిచ్చిపనులు చూసినప్పుడల్లా ఆ విషయం గుర్తుకొస్తూంటుంది అర్చనకు. అది గుర్తుకొచ్చినప్పుడల్లా నవ్వొస్తూంటుంది.

నవ్వాపోయి ఆపుకుని, "బయట డాక్టర్లున్నారు. అందుకే లోపల – కూర్చుందాం పద పద నువ్" అంది అర్చన.

అది వింటూనే, "అమ్మో! పదవే, మనమూ దాక్కుందాం" అంటూ ఆ యువతులిద్దరూ వచ్చినవైపే పరుగెత్తారు.

వారిని చూసి జాలిగా నవ్వుకుంది అర్చన. అటువంటివాళ్ళెందరో రకరకాల మతిలేని చేష్టలు చేస్తూంటే బాధగా చూస్తూ లోపలికి నడిచింది ఆమె. వారి చేష్టలు చూస్తే నవ్వూ, బాధా రెండూ కలుగుతాయామెకు.

సీట్లో కూర్చోగానే టేబిల్ మీద వందన కేస్ ఫైల్ కనిపించింది అర్చనకు. సాలోచనగా దానిని చేతిలోకి తీసుకుందామె. కళ్ళు కాగితాలపైన కదులుతూంటే మనసు వందనచుట్టూ పరిభ్రమణం ఆరంభించింది.

3

వందనకు దాదాపు అర్చన ఈడే వుంటుంది. సన్నగా, పొడవుగా, తెల్లగా, అందంగా పాలరాతిశిల్పంలా వుంటుంది. విద్యా, సంస్కారాలూ ముఖంలో పుట్టి పెరుగుతూన్న వందన ఆర్నెల్ల క్రితం అర్చన వద్దకు తీసుకురాబడింది పేషెంటుగా.

ఇతర పేషెంట్లలా పిచ్చిచేష్టలు చేసేది కాదు వందన. ఎప్పుడూ ఏదో శూన్యంలోకి దీర్ఘంగా, దైన్యంగా చూస్తూ వుండేది, ఏదో పోగొట్టుకున్నదానిలా. ఉన్నట్లుండి తనలో తానే నవ్వుకునేది. అంతలోనే వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ కూర్చునేది. ఒకోసారి ఏ యువకుడైనా కనిపిస్తే "వద్దొద్దు. నన్ను తాకొద్దు, రాకేష్! నేను పతితను....చెడిపోయినదాన్ని" అంటూ ఏడుస్తూ దూరంగా పారిపోయేది.

మతి చెడి తన లోకంలో తాను విహరించే కూతుర్ని చూసి దిగులుతో మంచం పట్టింది వందన తల్లి. తండ్రి తన విచారాన్ని తనలోనే అణచుకుని ఎక్కడెక్కడో ట్రీట్‌మెంట్ ఇప్పించాడు. ఏడాది గడచినా వందన స్థితిలో మార్పు లేకపోవడంతో నిరాశ చేసుకున్నాడతను. చివరి కెవరో డాక్టర్ అర్చనను గూర్చి

చెప్పడంతో ఆ౯ చావక వందనను ఆమె వద్దకు తీసుకురావడం జరిగింది.

వందనను చూస్తూనే విపరీతమైన జాలి సానుభూతి కలిగాయి అర్చనలో. ఆసుపత్రిలో ఒక ప్రత్యేకమైన గదిని ఆమెకు ఏర్పాటుచేసి స్పెషల్ ట్రీట్

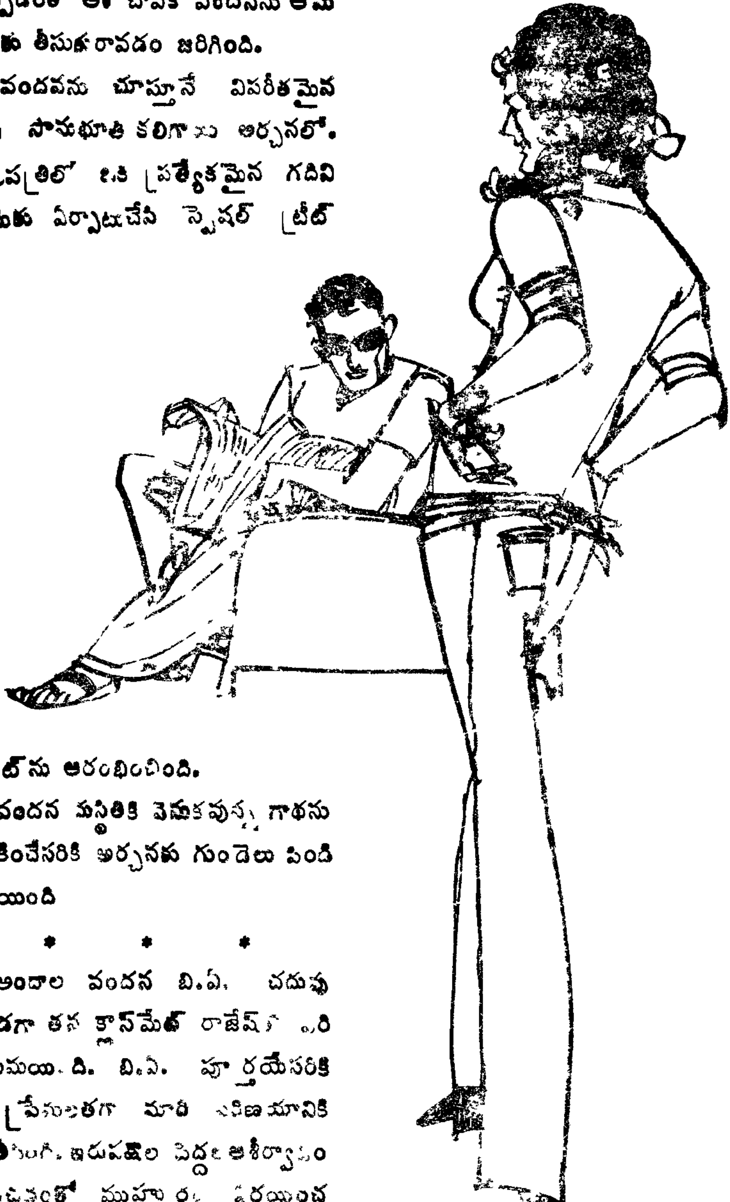

మెంట్‌ను ఆరంభించింది.

వందన దుస్థితికి వెనుకవున్న గాథను ఆలకించేసరికి అర్చనకు గుండెలు పిండి నట్లయింది

* * *

అందాల వందన బి.ఏ. చదువు తుండగా తన క్లాస్‌మేట్ రాజేష్‌తో పరిచయమయింది. బి.ఏ. పూర్తయేసరికి అది ప్రేమలతగా మారి వివాహానికి దారితీసింది. ఇరుపక్షాల పెద్దల ఆశీర్వాదం లభించడంతో ముహూర్తం నిర్ణయించ బడింది వందన దూరపు బంధువుల

అబ్బాయి మనోహర్ పోస్ట్‌గ్రాడ్యుయేషన్ పాసయ్యాడు. చక్కని వుద్యోగం వుంది. వందనను చేసుకోవాలనుకున్నాడు. కాని, ఒక్కగానొక్క కూతురు కావడంతో, వందన అభీష్టమే తమ అభీష్టంగా భావించే ఆమె తల్లిదండ్రులు ఆమె వివాహం రాజేష్‌తో కుదర్చడం జరిగింది.

వందన పెళ్ళికి మనోహర్ కూడా వచ్చాడు. పెండ్లికుమార్తె అలంకరణలో అప్సరసలను తలదన్నే అందంతో ఎలారుతూన్న వందనను చూసిన మనోహర్ ఆమెను ఏకాంతంగా కలుసుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. కాని, వందన అందుకు అవకాశమివ్వకుండా తప్పించుకుని తిరిగేది.

తెల్లవారితే పెళ్ళి. పెళ్ళికొడుకు వాళ్లు ఆ సాయంత్రమే వచ్చి విడిదిలో దిగారు. ఆ రాత్రి తీయని కలలతో ఆలస్యంగా పడుకుంది వందన. చల్లగాలి కోసమని పెరట్లో వెన్నెల్లో మల్లెపందిరి క్రింద మంచం వేసుకుని పడుకుంది.

ఒక రాత్రివేళ హఠాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది వందనకు. శరీరమంతా బరువుగా మీద ఎవరో వున్నట్లు అనిపించింది. ఆదేమిటో గ్రహించే లోపునే జరగవలసిన అఘాయిత్యం జరిగిపోయింది ఆమె శీలం బలయిపోయింది.

వందన అరుపులతో పారిపోయాడు మనోహర్.

అతన్ని గుర్తుపట్టిన వందన షాక్ తిని నిలువు చూపులతో వుండిపోయింది.

వందన కేకలకు పరుగెత్తుకొచ్చారంతా.

నిలువెల్లా వణికిపోతూ పిచ్చి చూపులు చూస్తూ వుండిపోయిందే తప్ప నోరు విప్పి ఎవరికీ ఏమీ చెప్పలేదామె. పీడకల ఏదో వచ్చిందనుకున్నారంతా.

తెల్లవారుతూనే, ఆమె ప్రమేయం లేకుండానే పెళ్ళిపీటలమీద కూర్చోబెట్టారు వందనను. స్పృహలో లేనిదానిలా యాంత్రికంగా కూర్చుంది.

కాని —

రాజేష్ చేయి తలమీద పెడుతుంటే ఒక్కసారిగా వులిక్కిపడింది వందన.

అతనికి దూరంగా జరిగి, 'వద్దొద్దు. నన్ను తాకొద్దు, రాజేష్! నేను పతితను- చెడిపోయినదాన్ని,' అంటూ ఏడుస్తూ పెళ్ళిపీటలమీదనుండి పారిపోయింది.

అప్రతిభులయ్యారంతా

ఎందరు ఎన్ని చెప్పినా వందన వినకపోవడంతో పెళ్ళి ఆగిపోయింది. మనసుకు బలమైన ఘాతం తగలడంతో మతి చలించింది ఆమెకు.

* * *

ముహూర్తానికి ముందు రాత్రి ఏదో అవాంఛనీయమైన సంఘటన జరిగిందనీ, కూతురు తను చెడిపోయిందనీ తప్పితే, ఏమయిందో వివరాలు ఎవరికీ తెలియదు ..

ట్రీట్‌మెంట్ సందర్భంలో తన ప్రయోగం ద్వారా వివరాలను కొద్దికొద్దిగా

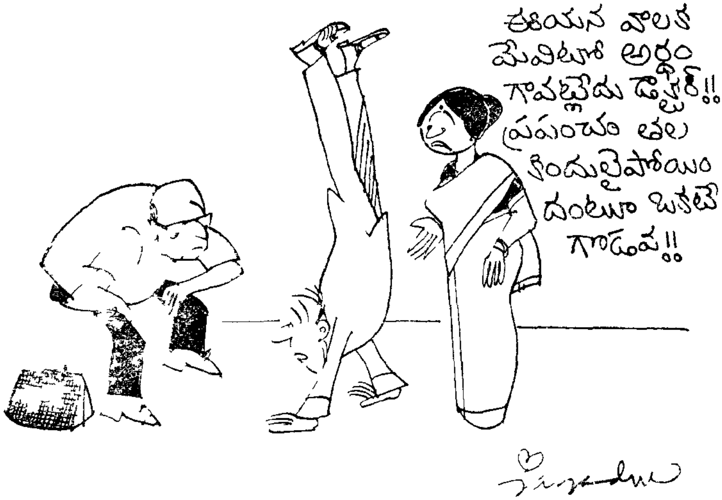

వందన ద్వారానే రాబట్టగలిగింది అర్చన.

వందన వంటి సుందరికి, విద్యావంతురాలికి పట్టిన ఆ దుర్గతిని ఎలాగైనా తొలగించి మామూలు మనిషిని చేయాలన్న పట్టుదలతో అర్నెల్లపాటు నిర్విరామ కృషి జరిపింది డాక్టర్ అర్చన. ఆమె శ్రద్ధాసక్తులు, నిర్విరామకృషి ఫలితంగా అర్నెల్లలోనే మామూలు మనిషయింది వందన. వందనకు బాగవుతుందన్న ఆశతో, విశ్వాసంతో అంతవరకు వివాహమాడకుండా వేచివున్న రాజేష్, అర్చన ద్వారా అసలు విషయం తెలుసుకుని, వందనను మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరించేందుకు సిద్ధపడ్డాడు.

మర్నాడే వందన ఆసుపత్రినుండి డిశ్చార్జ్ కానుంది. అందుకే సంతకాల కోసం ఆమె కేసుఫైల్ అర్చన దగ్గరకొచ్చింది.

వందనకు కబురుపెట్టింది అర్చన. వెంటనే వచ్చిన వందనను పరిశీలనగా చూసింది.

బహుశా రేపు డిశ్చార్జ్ కాబోతున్నందుకేమో వందనలో హుషారు కనిపిస్తోంది. ఆమె కళ్ళలో ఏదో వెలుగు. వందనలో ఏదో మెరుపు. 'అర్నెల్ల క్రితం ఇక్కడకొచ్చిన వందనకు, ఇప్పుడు తిరిగివెళుతున్న వందనకు ఎంత తేడా!' అనుకుంది అర్చన.

చిరునవ్వుతో చేతులు జోడించి అర్చనకు నమస్కరించింది వందన.

"కంగ్రాట్యులేషన్స్, వందనా! ఇంత త్వరగా నువ్వు కోలుకోవడం నాకెంతో ఆనందంగా వుంది ఇకపైన ఎటువంటి పిచ్చి ఆలోచనలకూ తావివ్వక, రాజేష్

జీవితాన్ని సుఖమయం చెయ్యి. అతని చల్లని నీడలో నీ జీవితం నందనవనం చేసుకో" అంటూ ఆప్యాయంగా వందన చేయి నొక్కి కూర్చోబెట్టింది అర్చన.

వందన కనుకొలుకుల్లో నీళ్ళు నిలిచాయి వాటిలో ఆనందం, కృతజ్ఞతా భావం తొణికిసలాడుతూంటే, ఆరాధనగా అర్చనవంక చూసింది ఆమె.

"అక్కయ్యా! ఒక డాక్టరుగా కాక, స్వంత సోదరికంటే మిన్నగా నన్ను కన్నుల్లో పెట్టుకుని కాచారు మీరు. మీ ఆప్యాయతానురాగాలతో, పట్టుదలతో ఎవరూ చేయలేని పనిని మీరు సాధించారు. మొగ్గలోనే రాలిపోయి దనుకున్న నా జీవితకుసుమాన్ని చిగురింపజేసి, ఆశారేకలను తొడిగి పుష్పింపజేసారు మీకు నా కృతజ్ఞతల నెలా తెలుపుకోవాలో తెలియడంలేదు" అంది వందన. మొదటి నుండీ 'డాక్టర్'గా కాక, 'అక్కయ్య' గానే తనను పరిచయం చేసుకుని ట్రీట్‌మెంట్ ప్రారంభించింది అర్చన. అందుకే ఆమెను 'అక్కయ్యా' అనే పిలుస్తుంది వందన.

అర్చన నవ్వుతూ, "పిచ్చి పిల్లా! నువ్వు నా చెల్లెలివి కావని ఎవరన్నారు? ఒక అక్కగా నా బాధ్యతను నెరవేర్చుకున్నాననుకో.... ఇక అది సరేగాని, మా మరిది వాళ్ళొచ్చేరంటే ఈ అక్కయ్యను మరిచిపోవుకదూ?" అంది.

వందన సిగ్గుతో తల వంచుకుంటే, "త్వరలోనే నన్ను పప్పుభోజనానికి పిలవాలమ్మాయ్! వాయిదావేస్తే వూరుకోను, తెలుసా?" అంది అర్చన మళ్ళా.

ఆ సమయంలో డాక్టర్ సంతకాలు చేసిన కాగితాలను తీసుకువెళ్ళబోతున్న నర్సు చేయితగిలి టేబుల్ మీదున్న అర్చన డైరీ క్రిందపడిపోయింది. నర్సు నొచ్చుకుంటూ డైరీని తీసి దులిపి యథాస్థానంలో వుంచింది. కాని, డైరీలోనుండి జారిపడిన ఫోటోనుమాత్రం చూసుకోలేదామె.

ఆ ఫోటో తన కాళ్ళదగ్గర పడ దంతో వంగి పైకితీసింది వందన.

ఫోటోను టేబిల్‌పైన పెట్టబోతూ దానిని చూసిన వందన వులిక్కిపడింది. ఆమె చూపులు ఫోటోలోని వ్యక్తిపైన నిలిచాయి.

మరుక్షణంలో ఆమె వదనం పాలిపోయింది.

"ఇతను.... ఇతను...." అమె పెదవులు అదిరాయి "ఈ ఫోటో.... మీ కెలా వచ్చిందక్కయ్యా?"

ఆశ్చర్యంగా చూసింది అర్చన "ఏం?"

"ఇతను.... మనోహర్ .... నన్ను ముంచిన రాక్షసుడు...." వందన వణికే స్వరంతో ఇంకా ఏదో అంటోంది.

కాని, ఆపైన ఏదీ అర్చన చెవిలో పడలేదు

'ఇతను.... మనోహర్ ...!?'

యోమయంగా వుంది అర్చనకు

"వందనా నీవు చెబుతున్నది నిజమేనా? ఇతను-మనోహరా? నువ్వు సరిగా గుర్తుపట్టగలిగావా?" అంటూ ప్రశ్నించింది అతృతను బలవంతంగా అణచుకుంటూ

"సందేహంలేదు అక్కయ్యా! వీడే-ఆ నీచుడు.... నేను పొరబడటం లేదు."

"కాని .... ఇతని పేరు మనోహర్ కాదు—మురళీ...." అంది అర్చన. ఆమె గొంతు తడారిపోయింది

"కానక్కయ్యా. ఇతని పేరు మురళీ మనోహర్...."

"ఆ! మురళీ.... మనోహర్!.. వందన జీవితాన్ని కాలరాసిన నీచుడు!... నో, నో... ఇట్ కాంట్ బీ! నువ్వు పొరబడుతున్నావు వందనా!..." డెలీరియంలోని మనిషిలా అంది అర్చన. ఆమె వదనం పాలిపోయింది.

"నా బ్రతుకు బుగ్గిచేసిన దుష్టుడు. వీడిలా మరిచిపోగలను?" అంది వందన దృఢంగా,

"నో! నా మురళీ అటువంటివాడు కాదు .. నా మురళీ నీచుడు కాదు...." అంటూ అరవసారంభించింది అర్చన.

అకస్మాత్తుగా అర్చనలో కలిగిన మార్పుకు బిత్తరపోతూ, "అక్కయ్యా! అక్కయ్యా!"అంటూ పిలిచింది వందన.

అదే సమయంలో— ఎందుకో భార్య కోసం వచ్చిన మురళి, ఆ గదిలో ప్రవేశించాడు.

వందన, అర్చన-ఇద్దరూ అతన్ని చూసారు.

మురళి చూపులు వందనమీద పడడంతో "వందనా!" అన్నాడు అప్రయత్నంగా.

అదే క్షణంలో అతన్ని గుర్తించిన వందన నోటినుండి "మనోహర్" అన్న పలుకులు వెలువడ్డాయి. ఆమె కన్నుల్లో పిడకలు ప్రతిఫలించాయి.

ఆ దృశ్యం చూసింది అర్చన.

వారి పలుకులు ఆలకించింది.

"మురళీ! .. [illegible]నోహర్!.... అన్న [illegible] పెదవులపైన అస్పష్టం[illegible] వెలువడుతుంటే వెర్రిగా చూసింది అర్చన. ఆమె శరీరం సన్నగా కంపిస్తోంది.

ఆమె వాలకం చూసి, "అర్చనా! ఏమయింది? ఎందుకిలా వున్నావ్!" అన్నాడు మురళీ ఆందోళనగా,

"గెటౌట్!" ఉన్నట్లుండి అరిచింది అర్చన.

"అర్చనా!" తెల్లబోయారు మురళీ, వందన ఇద్దరూ.

"యూ రోగ్! గెటౌట్..." పిచ్చి పట్టినదానిలా మళ్ళీ అరిచింది అర్చన.

ఆ హఠాత్పరిణామానికి [illegible] పడ్డాడు మురళీ-ఆ స్థితిలో ఏం చేయాలో లేదో తెలియలేదు.

అర్చన హృదయం [illegible]...

మురళీ!....తన [illegible] మురళీ! సహృదయుడూ, సజ్జనుడూ అని నమ్మిం

చిన మురళీ .... నయవంచకుడా! అడపిల్లల శీలాల్ని అపహరించే నీచుడా!!...

అతనిపై అచంచల విశ్వాసాన్ని ఏర్పరచుకుంది తాను.

అతన్ని తన ఆరో(ప్రాణంగా ఎంచుకుంటోంది.....

కాని—

అదంతా అబద్ధమేనా?

తన మురళీ 'మంచివి ముసుగుగా కప్పుకున్న కీచకుడా!?

అతని ముఖంచూస్తూంటే అసహ్యం కలుగుతోంది.

తన నమ్మకాలసౌధం పేకమేడలా కళ్ళముందే కూలిపోతూంటే—

హఠాత్తు [illegible] భయంకర సత్యా[illegible] తట్టుకో[illegible] ది ఆమె మనసు

[illegible] పౌరలు [illegible] పోతున్నట్టు [illegible] తీవ్రఘా[illegible] [illegible]

"అర్చనా!" అంటూ పట్టుకోబోయి, [illegible] ఆమె [illegible] చూసి ఆ[illegible] మురళీ.

[illegible] చొక్కా పట్టుకుని, "నువ్వు ఎందుకలా చేశావ్? వందన జీవితం ఎందుకు నాశనంచేశావ్? [illegible] వంచించావ్—" అంటూ తెల్లబోయి చూస్తున్న మురళీని ముందుకూ, వెనక్కూ తీవ్రంగా గుంజింది అర్చన.

"అర్చనా!"

"ఛూ(..." అంటూ అతనిమీద ఊసిందామె.

వందన శిలాప్రతిమే అయ్యింది.

"లేదు....నా మురళీ అలాంటివాడు కాదు....నువ్వు నా మురళీవి కాదు.... మనోహర్‌వి.... అడపిల్లల్ని పాడుచేసే నీచుడివి!...." పిచ్చిపట్టినదానిలా పెద్దగా అరుస్తోంది అర్చన.

అలా అరుస్తూనే చేతులలో ముఖం కప్పుకుని భోరున ఏడ్చింది.

"అర్చనా!" అంటూ ఆందోళనగా ఆమెను సమీపించబోయాడు మురళీ.

చివాలున తల ఎత్తి, సూటిగా భర్త కళ్ళలోకి చూసింది. ఆమె చూపులుచూసి భయపడ్డాడతను.

ఫకాలున నవ్వింది అర్చన.

చిత్రంగా తలూపుతూ "నాకు తెలుసు. నువ్వు నా మురళీవి కావు....మనోహర్‌వి .. నువ్వు నీచుడివి ..మురళీ - మనోహర్ మనోహర్ . మురళీ....కాదు.. కాదు...కాదు . హాహాహాహా ." అంటూ వెర్రిగా నవ్వుతూంటే—

"అర్చనా! అర్చనా!" అంటూ ఆమెను పట్టుకోబోయాడు మురళీ.

"ఏయ్, ఎవరు నువ్వు? నన్ను ముట్టుకోకు....నా మురళీ దగ్గరకు వెళ్ళనీ ... మురళీ! ... మురళీ ... !" అంటూ ఏడుపులోనే నవ్వుతూ, బయటకు పరుగెత్తింది అర్చన.

మతి చలించిన తనను పట్టుదలతో మామూలు మనిషిని చేసిన డాక్టర్ అర్చన మురళీయే మనోహర్ అన్న భయంకర సత్యాన్ని భరించలేక మతిచాంచల్యం చెంది తన కన్నుల ఎదుటే పిచ్చిదానిగా మారిపోవడంచూసి, కొయ్యబారిపోయింది వందన.